RÅDETS BESLUTNING

af 28. juli 2003

om ændring af bilag 3, del I, i de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer og bilag 5a, del I, i Den Fælles Håndbog om statsborgere fra tredjelande, som er underlagt kravet om lufthavnstransitvisum

(2003/586/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger ([1]),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning ([2]),

under henvisning til initiativ fra Den Italienske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag 3, del I, i de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer og bilag 5a, del I, i Den Fælles Håndbog indeholder en fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere er underlagt kravet om lufthavnstransitvisum i alle medlemsstater.

(2) Den Italienske Republik ønsker at begrænse kravet om lufthavnstransitvisum til kun at gælde for eritreiske statsborgere, som ikke er i besiddelse af gyldigt visum eller opholdstilladelse udstedt af Den Europæiske Unions medlemsstater eller af en stat, der er part i EØS-aftalen af 2. maj 1992, samt af Canada, Schweiz eller Amerikas Forenede Stater. De fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog bør ændres i overensstemmelse hermed.

(3) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne beslutning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne beslutning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(4) For så vidt angår Island og Norge udgør denne beslutning en udbygning af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som falder ind under artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale ([3]), som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([4]).

(5) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([5]). Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(6) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([6]). Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(7) Denne beslutning udgør en udbygning af Schengen-reglerne eller har på andre måder forbindelse til dem i henhold til artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 —

([1]) EFT L 116 af 26.4.2001, s. 2.
([2]) EFT L 116 af 26.4.2001, s. 5.
([3]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
([4]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
([5]) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
([6]) EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fodnote 4 vedrørende Eritrea i bilag 3, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5a, del I, i Den Fælles Håndbog affattes således:

»([4]) For Tyskland og Italien gælder

at der kun kræves lufthavnstransitvisum, hvis statsborgerne ikke er i besiddelse af et visum eller en opholdstilladelse, som er gyldig i en EU-medlemsstat eller en stat, der er part i EØS-aftalen af 2. maj 1992, samt i Canada, Schweiz eller USA.«

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. september 2003.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand